

ХП.

Б а с н и ч к а.

Зидарьтъ иска суша, пѣкъ, —

Морякътъ вѣтрове, —

А градинарьтъ дъждове . . .

Не може Богъ да угоди на съки чловѣкъ.

ХІІІ.

К ѣ р п е т е!

Невѣсто драгичка, ела,

И дай конци, и дай игла,

И напръстниче дай;

Потуркитъ ми се распрахъ,

Чорапкитъ ми се съдрахъ . . .

Какъ всичко се хаби! . Какъ нищичко не трай!

Но Господъ е добъръ! . Невѣстице, кърпи!

Богъ дава, но съсъ кърпенъе се този свѣтъ кърпи!

* * *

Побързай, Майсторе, ела,

Дай гвоздеи, и дай тисла,

Циментъ и тухли дай;

Водитъ зидътъ ми разбихъ

И кжшицата ми срутихъ . . .

Какъ всичко се хаби! . Какъ нищичко не трай!

Но Господъ е добъръ! . О Майсторе, кърпи!

Богъ дава, но съсъ кърпенъе се този свѣтъ кърпи!

* * *

Вѣсти се, Лъкарю, ела,

Дай цѣрове за трѣска зла,

Животъ, спасенъе дай;

Изгубихъ веселостъ и сили,